

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי צפון

בפני:

סא"ל אחסאן חלבי - אב"ד

רס"ן והבי עלי - שופט

רס"ן ערן קרני - שופט

(ע"י ב"כ, רס"ן מתן סולומש)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, סרן לואי אלמון)

ח/XXX רב"ט י' א'

הכרעת - דין

על-פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של הוצאת נשק מרשות הצבא, לפי סעיף 78 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, והאשמת שווא, לפי סעיף 107 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

ניתנה היום, 9 באוגוסט 2016, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

גזר - דין

הנאשם נותן את הדין בגין עבירה של הוצאת נשק מרשות הצבא, לפי סעיף 78 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, והאשמת שווא, לפי סעיף 107 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

הנאשם כבר בכתב האישום המקורי, אולם טרם תחילת שמיעת פרשת הראיות, באו הצדדים בדברים ואף התקיים הליך גישור, ובעקבות כך נמסרה הודעה על גיבוש הסדר טיעון. בהתאם לכך, הותר לנאשם היום לחזור בו מן הכפירה וכן התקבל כתב האישום המתוקן, וזאת במסגרת הסדר הטיעון בו נקשרו הצדדים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15/06/2016, במוצב קלע חי"ר, הוציא הנאשם ביודעין מקלע מסוג נגב שהיה מונח בכנה אשר במגורי החיילים והחביא אותו ברס"פיית השטח של המוצב. הנאשם ביצע את האמור מתוך מניע פסול והוא רצונו לנקום במפקדיו ובחבריו לפלוגה על כך שלטענתו לא הקפידו להחליף אותו במספר שמירות ועל כך שלטענתו לא ניתן מענה הולם לבעיות הת"ש שלו. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15/06/2016, מסר הנאשם במסגרת חקירת מצ"ח, כי רב"ט ג' א' הוא זה שנטל שלא כדין את המקלע, וזאת כאשר הנאשם יודע שהוא טופל אשמת שווא על רב"ט א'.

על פי הפרטים הנוספים, החקירה נגד הנאשם נפתחה בעקבות דיווח על היעלמותו של מקלע מסוג נגב מגדוד XXX של חטיבת גולני. גורמי מצ"ח וכן גורמים ביחידה ניסו לאתר את המקלע למשך מספר שעות, אולם ללא הצלחה. בחקירה הראשונה הכחיש הנאשם מעורבות בהיעלמות המקלע ובחקירתו השנייה שנערכה מספר שעות לאחר מכן, הוביל את החוקרים אל המקום בו החביא את המקלע אך טען כי חברו לפלוגה, רב"ט א' הוא זה שנטל את הנשק והחביאו. בעקבות כך נעצר רב"ט א' לצורכי חקירה. מספר ימים לאחר חקירותיו הראשונות של הנאשם, התוודה הוא כי טפל אשמה על חברו והוא זה אשר נטל את המקלע והחביא אותו. הנאשם מסר בחקירה זו כי עשה את המעשה מתוך תקווה שבדרך זו לא יימצאו ראיות נגדו או נגד רב"ט א' וכי התיק ייסגר מחוסר ראיות. רב"ט א' הוחזק במעצר סגור לצרכי חקירה במשך חמישה ימים. הנאשם, לאחר שהתוודה, הביע חרטה על מעשיו והדגיש כי לא הייתה לו כוונה לגנוב את הנשק. עוד ביקש הנאשם להתנצל בפני רב"ט א' ולפצות אותו.

כאמור, הצדדים הניחו בפנינו הסדר טיעון שלפיו ביקשו במשותף להטיל על הנאשם תשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל ומחצה, מאסר מותנה, הורדה לדרגת טוראי וכן פיצויים לרב"ט א' בסך של 2000 שקלים חדשים.

התובע ציין בפנינו כי מעשיו של הנאשם חמורים הם בשעה שמדובר בהוצאת נשק באופן כזה שפוגעת בכוננות אך גם מקימה סיכון לכך שהנשק יגיע לגורמים לא מורשים מעצם זה שהוצא מרשות הצבא. עוד טען התובע כי המעשה של האשמת השווא חמור הוא בעיקר בשים לב לכך שמדובר בהאשמת לוחם שמשרת לצידו של הנאשם תוך פגיעה בערכים של אמון ורעות. בהקשר זה צויין כי אותו חייל נאלץ לעבור חקירה פלילית ולשהות במעצר למשך מספר ימים. מנגד, טען התובע כי הנשק שהוצא על ידי הנאשם נותר בגבולות המחנה, וכי ההוצאה הייתה למשך שעות בודדות כשלבסוף הנאשם הוביל אליו. התובע ציין כי לנאשם לא היה מניע פלילי במעשה אלא רצון להביע מורת רוח. עוד נטען על ידי התביעה כי הנאשם שירת כלוחם ועברו נקי לגמרי. התביעה ציינה את הודאת הנאשם בסופו של יום במיוחס לו.

ההגנה הדגישה כי בין הצדדים התקיימה הידברות וכן נערך הליך גישור שהובילו להסדר הטיעון. ההגנה עמדה על סוגיית המניע במקרה דנן שמחריגה אותו ממקרים אחרים של הוצאת נשק מרשות הצבא, בפרט כאשר מדובר בהותרת הנשק בתוך היחידה ולפרק זמן קצר. ההגנה ציינה כי הנאשם התעשת בהמשך החקירה, התוודה והביע צער וחרטה. כן טענה ההגנה לנסיבות מבית והפנתה למכתב מטעמה של אימו. ההגנה הציגה לעניינו מכתב של הנאשם אשר מוען לרב"ט א' שבו נלמדת הבעת החרטה העמוקה על המעשה וכן התנצלות מעומק הלב.

לאחר שבחנו את פרטי ההסדר ועמדנו על הטעמים שהציגו הצדדים המלומדים בהרחבה בפנינו, מצאנו כי מדובר בהסדר טיעון סביר בהחלט ועל כן ראינו לנכון לאמצו. נתנו את דעתנו בעיקר לסוגיית המניע בהוצאת הנשק וכן לכך שהנאשם תרם באיתור הנשק ביחידה ובמהלך החקירה התוודה במעשים בהם כשל והביע חרטה אמיתית.

יתכן כי תחושותיו של הנאשם באשר להתנהלות היחידה בעניינו הן תחושות אמיתיות ואותנטיות, אולם מובן מאליו כי אין זו הדרך להבעת מורת רוח. הנאשם סיבך את עצמו במו ידיו בהרשעה בעבירות שאינן קלות, אשר יקימו לחובתו רישום פלילי. אנו תקווה כי הנאשם יפיק את הלקחים ויבחר ללכת בדרך אחרת בעתיד לבוא.

על הנאשם נגזרים, אפוא, העונשים הבאים :

1. 9.5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שיימנו החל ביום מעצרו.

2. עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך שלוש שנים, שלא יעבור את העבירות בהן הורשע, או כל עבירה שעניינה או מהותה עבירות בנשק לפי חוק העונשין, שיבוש מהלכי משפט, או הדחת עד.
3. הורדה לדרגת טוראי.
4. פיצויים לרב"ט אי בסך של 2000 שקלים חדשים אשר ישולמו עד יום 01/11/2016 בדרך שתסוכם בין הצדדים.

זכות ערעור תוך 15 יום.

ניתן היום, 9 באוגוסט 2016, והודע בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

העתק נכון מהמקור
 רס"ן רחלי עמוס
 ק' בית הדין

נערך על ידי ע.ס
 בתאריך 01/09/2016
 חתימת המגיה: